

Søren Søndergaard (EL):

Det kan Enhedslisten ikke. Det forslag, vi behandler her, er jo på forhånd aftalt mellem medieforligspartierne, og det betyder også, at Enhedslisten ikke har været inddraget i nogen forhåndsdrøftelser, da vi som bekendt er det eneste parti, der ikke er med i medieaftalen.

Vi finder, at det foreslåede tillæg til aftalen vil betyde en yderligere styrkelse af de kommercielle lokal-tv-stationer, hvilket også fremgår af bemærkningerne. Udvidelsen af sammenlægningstallet fra 200.000 til 300.000 indbyggere sker med det formål at udvide seergrundlaget og dermed øge reklamegrundlaget.

Enhedslisten er modstander af denne kommercielle tankegang, som lovforslaget og som medieforliget i øvrigt er udtryk for, og vi kan derfor ikke give vores støtte til lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

Skatteministeren skal ikke have utak for at være fungerende kulturminister og må tage med hjem til kulturministeren, at vi naturligvis støtter forslaget.

Forslagets første punkt er en nødvendighed. Vi har det, der på godt mundret dansk hedder »must carry«-forpligtelse for antenneforeninger og kabelsystemer, for at folk, der er tilsluttet de systemer, kan være sikre på at se danske tv-udsendelser. Men når vi skal i gang med en udbygning af digitalt fjernsyn, må vi regne med, at der i de første mange år vil blive sendt udsendelser med det digitale system, uden at der er ret mange, der kan modtage dem, af den simple grund at folk først skal investere i nye fjernsynsapparater eller convertere, de kan stille oven på deres fjernsynsapparat.

Derfor vil det ikke være rimeligt at forlange, at antenneforeninger og kabelsystemer skal investere i at kunne transportere digitale udsendelser, som der i øvrigt kun vil være meget få modtagere til. Så i takt med at de digitale systemer bliver udbygget, vil det først på det tidspunkt være relevant at bringe dem ind i »must carry«-forpligtelsen igen.

Så er der spørgsmålet om at ændre størrelsen af disse fælles nævn, og selv om Enhedslistens ordfører, hr. Søren Søndergaard, har det indtryk, at hvis man udvider de nævns størrelse, vælter reklamemillionerne ind på de lokale tv-stationer, så er det bestemt ikke tilfældet. Rent faktisk er det sådan, at nogle steder vil man slet ikke benytte sig af det, fordi det simpelt hen er for dyrt for de lokale tv-stationer. Det at få flere

seere er ikke bare et indtægtsgrundlag. Det er også en udgiftspost, for ophavsretligt er det sådan, at i det øjeblik, du udvider antallet af mulige seere, skal du betale KODA, Gramex, CopyDan osv., og det er en udregning, som man må gøre på den enkelte lokal-tv-station, om det overhovedet kan betale sig at benytte sig af den her mulighed.

Men tager vi et sted, som jeg selv er bedst bekendt med, nemlig Århus, så er det sådan, at der i Århus Kommune bor 276.000 mennesker eller noget i den stil. Der er en lokal-tv-station i Århus, og der er en masse kommuner, der grænser op til Århus Kommune. I mange af de kommuner har man antenneforeninger, som gerne vil have mulighed for at transmittere TV Danmarks udsendelser. Det kan man ikke i dag, hvor grænsen ligger på disse 200.000.

Derfor vil det være sådan, at forøgelsen til de 300.000 gør det muligt for disse nabokommuners borgere, der er tilsluttet kabel-tv, at se lokal-tv. Hvorfor skulle vi forhindre dem i det? Når lokal-tv-udsendelserne under TV Danmark-paraplyen bliver produceret og sendt, hvorfor skal Folketinget så forhindre nogen i at se disse udsendelser?

Derfor vil jeg også under det udvalgsarbejde, vi nu skal have, se på, at der er nogle steder i Danmark, hvor man har problemer med, at modtageforholdene simpelt hen er for dårlige. De mennesker, der bor inden for de her områder, har svært ved at modtage, fordi den styrke, der bliver sendt med, er for lav. Tv-stationerne skal betale for, at man går ud fra, at de pågældende ser med fuld styrke, og de pågældende mennesker vil gerne se udsendelserne. Hvorfor skal Folketinget forhindre nogle mennesker i at se noget, som i øvrigt under alle omstændigheder bliver sendt? Derfor vil vi under udvalgsarbejdet se på muligheden for, at man i de områder, hvor man har de problemer, i samarbejde med telemyndighederne kan få forøget sendestyrken.

Endelig er der nogle steder i landet, hvor man har problemer med, at der er nabokommuner, som skal springes over, for at man kan komme ud til kommuner, som via deres fælles nævn og deres antenneforeninger gerne vil kobles på. Det er kun et enkelt sted eller to i landet, man har de praktiske problemer, og det må vi så under udvalgsarbejdet se på, om vi kan finde en fornuftig løsning på.

Men Fremskridtspartiet støtter naturligvis forslaget. Når der produceres lokal-tv, og når